

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2010
KOM(2010) 500 wersja ostateczna

2008/0098 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych**

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych**

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku do Parlamentu Europejskiego i Rady (dokument COM(2008)311 wersja ostateczna – A6-0068/2009 - 2008/0098(COD)): 23 maja 2008 r.

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 25 lutego 2009 r.

Data wydania opinii przez Parlament Europejski, pierwsze czytanie: 24 kwietnia 2009 r.

Data przekazania zmienionego wniosku: 20 października 2009 r.

Data przyjęcia stanowiska Rady: [13 września 2010].

2. CEL WNIOSKU KOMISJI

Uproszczenie dyrektywy Rady 89/106/EWG, dyrektywy w sprawie wyrobów budowlanych, zwanej dalej DWB, jest jedną z inicjatyw w ramach programu Komisji na rzecz stopniowego upraszczania, będącego częścią *strategii upraszczania prawa na rzecz lepszych uregulowań prawnych*. DWB ma na celu zapewnienie wolnego przepływu i stosowania wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym. Jako że wyroby budowlane są półproduktami przeznaczonymi do wbudowania w obiekty budowlane, zagadnienie bezpieczeństwa ma zastosowanie do tych wyrobów w stopniu, w jakim przyczyniają się one do bezpieczeństwa obiektów budowlanych. W związku z tym DWB ma za zadanie osiągnąć swoje cele raczej poprzez zdefiniowanie zharmonizowanych środków odzwierciedlających w dokładny i rzetelny sposób właściwości użytkowe wyrobu, niż przez harmonizację wymogów bezpieczeństwa dotyczących tych wyrobów, jak ma to miejsce w przypadku dyrektyw nowego podejścia.

Celem wniosku Komisji jest zastąpienie DWB rozporządzeniem dokładniej definiującym cele powyższego wspólnotowego ustawodawstwa, jak również ułatwienie jego wykonania i uczynienie go bardziej skutecznym. Jako część inicjatywy dotyczącej lepszych uregulowań prawnych wniosek ten **wyjaśnia** podstawowe pojęcia i zastosowanie oznakowania CE;

wprowadza uproszczone procedury obniżające koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, zwłaszcza przez MŚP; a także **podnosi wiarygodność** całego systemu poprzez wprowadzenie nowych, bardziej rygorystycznych kryteriów wyznaczania jednostek zaangażowanych w ocenę i weryfikację stałości deklarowanych właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY

3.1. Uwagi ogólne

Komisja, w związku z przyjęciem stanowiska, z zadowoleniem przyjmuje zakończenie pierwszego czytania przez Radę. Dla sektora budowlanego ważne jest to, że główne cele wniosku Komisji, tzn. uproszczenie, wyjaśnienie i zwiększona wiarygodność, zostały w większości utrzymane w mocy przez Radę, która równocześnie zadbała o przestrzeganie zasad dotyczących lepszych uregulowań prawnych (zob. pkt 5 deklaracji Komisji).

Komisja w szczególności docenia poparcie, jakiego Rada udzieliła propozycji dotyczącej środków mających na celu uproszczenie, które jest kluczową sprawą dla europejskich MŚP prowadzących działalność w tym sektorze. Uproszczone procedury opisane w art. 36-38, a w szczególności w art. 37 mającym zastosowanie do mikroprzedsiębiorstw produkujących wyroby budowlane, będą miały duże znaczenie dla konkurencyjności europejskiego przemysłu. Ponadto także całościowe reformy struktury EOTA oraz systemu wydawania EOT skutecznie przyczynią się do większego uproszczenia, przejrzystości i wiarygodności systemu.

Rada poparła również wyjaśnienie ogólnych zasad i kontekstów. Znajduje to przede wszystkim odzwierciedlenie w jasnej i wiodącej roli, jaką odgrywa deklaracja właściwości użytkowych i powiązane z nią oznakowanie CE, którego znaczenie jest obecnie w tym kontekście oczywiste. To samo dotyczy roli zharmonizowanych norm, która została w sposób jednoznaczny wzmocniona, ponieważ obecnie normy te są jedynym dostępnym narzędziem oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych właściwości objętych przez nie wyrobów budowlanych. Zarówno producenci, jak i państwa członkowskie są zatem zobowiązane do używania tego wspólnego technicznego języka do oceny i deklarowania właściwości użytkowych produktów lub odpowiednio do określania wszelkich dotyczących takich wyrobów wymogów prawnych. Po trzecie, wiarygodność systemu została istotnie wzmocniona poprzez jego połączenie z treścią pakietu dotyczącego przepływu towarów na rynku wewnętrznym, zarówno w odniesieniu do jednostek notyfikowanych, jak i do nadzoru rynkowego.

3.2. Uwagi do poprawek przyjętych przez Parlament Europejski

Rada tylko częściowo zgodziła się z opinią Komisji na temat poprawek przyjętych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. To samo dotyczy tych poprawek, które zostały tylko częściowo włączone do stanowiska Rady.

Rada w zasadzie zatwierdziła główne zarysy poprawek Parlamentu Europejskiego dotyczących deklaracji właściwości użytkowych, poprzez które deklaracje takie stają się obowiązkowe, jeżeli dany wyrób budowlany jest objęty zharmonizowaną normą lub została dla niego wydana EOT. W tym samym kontekście nowy artykuł 3 ust. 3 stanowiska Rady nieco bardziej rozwija odpowiednie poprawki Parlamentu Europejskiego, przekazując Komisji uprawnienia decyzyjne dotyczące określania tych zasadniczych właściwości wyrobów budowlanych objętych zharmonizowaną normą, w odniesieniu do których

producent musi zawsze zadeklarować właściwości użytkowe.

Rada odrzuciła wniosek Parlamentu, aby do obowiązkowej deklaracji właściwości użytkowych włączyć substancje niebezpieczne, i odniosła się do tego tematu tylko w nowym motywie 24. To stanowisko jest zgodne z poglądami Komisji, co znalazło już odzwierciedlenie w poprawionym wniosku.

Rada odrzuciła również wniosek Parlamentu, przyjęty w zmienionym brzmieniu przez Komisję, aby do art. 10 ust. 4 włączyć klauzulę gwarantującą niezależność punktów kontaktowych ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych od organów zaangażowanych w procedurę otrzymywania oznakowania CE. Z argumentacją przeciwko uwzględnieniu takiego przepisu w rozporządzeniu 764/2008/WE nie można się zgodzić, ponieważ rozporządzenie to dotyczy wyłącznie produktów spoza zharmonizowanego obszaru, a więc nieoznakowanych oznakowaniem CE.

3.3. Nowe przepisy wprowadzone przez Radę i stanowisko Komisji

Rada wprowadziła nowy zestaw sformułowań w art. 3-6, a mianowicie przepis (w art. 3 ust. 3) dotyczący przekazania Komisji uprawnień decyzyjnych dotyczących określania zasadniczych właściwości wyrobów budowlanych, których deklarowanie jest obowiązkowe, poprzez wprowadzenie w art. 5 szeregu odstępstw od ogólnej zasady obowiązkowego deklarowania właściwości użytkowych oraz poprzez dalsze rozwinięcie w art. 6 minimalnego zakresu informacji, które powinny się znaleźć w takiej deklaracji, w szczególności poprzez zapewnienie deklarowania co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki, z zastosowaniem poziomów lub klas.

Komisja ubolewa, że art. 3-6 w formie przyjętej przez Radę mogą nałożyć na przedsiębiorstwa niepotrzebne obciążenia administracyjne i związane z badaniami, a zatem nie są zgodne z zasadami dotyczącymi lepszych uregulowań prawnych.

Ponadto Komisja stwierdza, że, pomimo starań o ujednolicenie ostatecznego stanowiska Rady, nadal są w nim pewne niespójności, w tym takie, które mogą mieć reperkusje polityczne. Aby uniknąć trudności w stosowaniu omawianego rozporządzenia w przyszłości, wszystkie te przepisy należy koniecznie dostosować na ostatnim etapie procedury ustawodawczej. Wyrazistym przykładem takich nieścisłości są procedury uproszczone: w ich przypadku ani motyw 34, ani definicje w art. 2 ust. 15 nie są zgodne z treścią art. 36-38.

Rada rozwinęła również wymagania dotyczące informacji towarzyszących oznakowaniu CE poprzez dodanie szeregu pozycji do art. 9 ust. 2. Poprawka ta idzie w kierunku przeciwnym niż ten obrany w odniesieniu do tych samych kwestii przez Parlament Europejski. Należałoby również sprawdzić, jak wymagania te można pogodzić z możliwościami określonymi w art. 7 ust. 3 (obecnie przekazanymi Komisji) dotyczącymi cyfrowego przekazywania treści deklaracji właściwości użytkowych, której część, zgodnie z nowym art. 9 ust. 2, musiałaby obecnie i tak towarzyszyć produktowi.

Ponadto w swoim stanowisku Rada dokończyła dostosowanie do pakietu dotyczącego przepływu towarów na rynku wewnętrznym w odniesieniu do jednostek notyfikowanych (rozdział VII) oraz wprowadziła niezbędne poprawki w celu zastąpienia pierwotnych przepisów dotyczących komitologii nowym zestawem przepisów (obecnie są to art. 60-64 wdrażające w tym kontekście art. 290-291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Stanowisko przyjęte przez Radę zawiera również nową strukturę przepisów dotyczących

opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny (EDO) (art. 19-24 i załącznik II) oraz funkcjonowania organizacji jednostek ds. oceny technicznej, a także nowe przepisy dotyczące finansowania przez Unię Europejską tej organizacji (art. 31-35).

Komisja popiera zasady, które znalazły swoje odzwierciedlenie w powyższych zmianach.

4. PODSUMOWANIE

Zdaniem Komisji zasadnicze cele jej pierwotnego/zmienionego wniosku nie znalazły odzwierciedlenia w stanowisku Rady, jednak jedynym wyjściem umożliwiającym kontynuowanie procedury jest powstrzymanie się od odrzucenia tego stanowiska.

Rada stanowiła większością kwalifikowaną.

Podsumowując, Komisja popiera, w duchu kompromisu, stanowisko przyjęte przez Radę, z zastrzeżeniem oświadczeń przedstawionych w punkcie poniżej.

5. OŚWIADCZENIA KOMISJI

Komisja przedkłada dwa oświadczenia (w załączeniu), odnoszące się do przestrzegania zasad dotyczących lepszych uregulowań prawnych oraz do nadzoru rynkowego.

Deklaracja Komisji w sprawie lepszych uregulowań prawnych, skierowana do Rady

Komisja popiera, w duchu kompromisu, osiągnięte przez Radę polityczne porozumienie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych.

Komisja przypomina jednak, że wniosek ten jest częścią jej strategii upraszczania¹, dlatego ubolewa ona nad faktem, że tekst ostatecznie przyjęty przez Radę, a w szczególności art. 3-7, mogą nałożyć na przedsiębiorstwa niepotrzebne obciążenia administracyjne i związane z badaniami, przeanalizowane w ocenie skutków, która towarzyszyła pierwotnemu wnioskowi². W związku z tym wniosek byłby niezgodny z zasadami dotyczącymi lepszych uregulowań prawnych, a zarazem z ogólnym celem zmniejszania obciążeń administracyjnych wynikających z ustawodawstwa UE, który poparła wiosenna Rada Europejska w marcu 2007 r.

Komisja zamierza monitorować przede wszystkim ten aspekt rozporządzenia i uwzględni swoje wnioski w sprawozdaniu, które przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie pięć lat po wejściu w życie omawianego rozporządzenia.

Deklaracja Komisji w sprawie nadzoru rynkowego, skierowana do Rady

Komisja uważa, że w świetle motywu 37 i zgodnie z duchem art. 6 ust. 3 i art. 8 ust. 3, władze państw członkowskich mogą, jeśli będzie to konieczne, podjąć odpowiednie środki w odniesieniu do produktu, który jest wprowadzany do obrotu lub udostępniany na ich rynku, jeżeli deklaracja właściwości użytkowych nie zawiera właściwości użytkowych powiązanych z zasadniczą charakterystyką danego produktu, objętą wymogami dla danego produktu wraz z jego przewidywanym zastosowaniem lub zastosowaniami, lub jeżeli zadeklarowane właściwości użytkowe nie odpowiadają tym wymaganiom, w tym samym państwie członkowskim lub na niektórych częściach jego terytorium.

Środki muszą być proporcjonalne do grożącego ryzyka i nie powinny prowadzić do fragmentacji rynku wewnętrznego.

¹ Komisja Europejska (2005): COM(2005) 535 wersja ostateczna: Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów - Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Strategia w zakresie uproszczenia otoczenia regulacyjnego, Bruksela.

² COM (2008) 311, SEC (2008) 1900 i SEC (2009) 1901 z 23 maja 2008 r.